

بهروز سورن: حسین را هم اعدام کردند, فردا نوبت کیست؟

حکومت دار و درفش و سرنیزه جمهوری اسلامی همچنان به اعدام و شکنجه فرزندان شریف کشورمان ادامه می دهد. سی و دو سال سرکوب و قلع و قمع مخالفان و منتقدان از سوی جمهوری اسلامی سپری شده است و نظام استبدادی حاکم همچنان به حصر و شکنجه و نابود کردن زندانیان سیاسی کارگران دانشجویان و زنان ایران با وقاحت تمام و کمال ادامه میدهد. حسین خضری را هم اعدام کردند, فردا نوبت کیست؟ بی شرمی این قاتلان تا حدی است که خبرگان و سرمایه های انسانی مردم کشورمان را در سیاهچال های مخوف خود افکنده و لحظه ای از آن غافل نشده و نمی شود. سایه اعدام و نیستی بر سر زحمتکشان و فرهیختگان خیمه افکنده است و سیاهی شوم آن دغدغه خاطر همه زنان و مردان متعهد و پایبند به حقوق انسانها میباشد.

گذشت زمان اما این رژیم فاسد را تکبیده و رسوا تر از هر زمان دیگری کرده است. اعدام و نابودی مخالفان سیاسی همواره آخرین راه تصفیه حساب حکومتها با اعتراضات مردمی است. اینچنین است که پس از اعتراضات خیابانی صورت گرفته این جانیان حاکم ماشین اعدام ها را دوباره بکار انداخته اند. جمهوری اسلامی امروزه نه یک نظام مرموز در انظار عمومی بلکه حکومتی شناخته شده با مختصات خشونت طلبانه و انسان ستیزانه در دیده جهانیان بشمار میرود.

همبستگی بین المللی مردم و زحمتکشان سرزمینهای دیگر با کارگران و دانشجویان و زنان کشورمان رفته رفته در ابعادی بسیار گسترده تر از همیشه طرح و شکل می گیرد. این همبستگی که فراتر از منافع دولتها در ارتباط با حکومت جمهوری اسلامی است نوید آغاز مرحله ای است که نقش تباری های میان دولتی در نهان و آشکار را کمرنگ تر و تحت الشعاع خود قرار میدهد. سکینه آشتیانی بعنوان یک قربانی تاجر اسلامی در ابعاد بین المللی مطرح میشود و حمایت گسترده از فعالین کارگری زندانی از سوی اتحادیه ها و سندیکاهای بین المللی همچنان تداوم دارد.

جمهوری اسلامی اما بی توجه به اعتراضات وسیع جامعه جهانی از هیچ اقدامی برای پیشبرد اهداف ضدبشری و خشونتبار خود کوتاهی بعمل نمی آورد. هم از اینروست که شق اصلاح پذیری این نظم موجود را میتوان بی پایه و اساس خواند. قهر این رژیم با فرزندان شریف و متعهد مردم کشورمان نظیر حسین خضری هم اکنون بیش از پیش نمایان شده است. اصلاح این رژیم جز با ریشه کن کردن آن ممکن نیست.

جمهوری اسلامی از ابتدا تا هم اکنون جز بر پایه ریا, فساد و تباهی و انسان ستیزی استوار نبوده است. از آن جمله اند:

دروغگوئی و تحمیق عوام از ابتدای مبارزات عمومی سراسری – مجانی شدن آب و برق و پول نفت

تشکیل دستجات لباس شخصی برای ممانعت از طرح عقاید شخصی و سازمانی تشکل های سیاسی و مدنی

تهدید و ارباب صاحبان قلم و به آتش کشیدن و تصرف مراکز انتشاراتی

تشکیل گروه های غیر رسمی برای به چماق و زنجیر بستن جوانان و دانشجویان در مراکز علمی

دستگیری و شکنجه و اعدام مخالفان

فشار و تهدید جامعه زنان برای اجرا و رسمیت بخشیدن به قوانین پیدا و نهان حجاب اجباری در کشور

ایجاد دخمه های مخوف برای زندانی کردن مخالفان مضاف بر زندانهای ستم شاهی

دستگیری های گسترده فعالین سیاسی اجتماعی و هنری و ورزشی و اعدام های فله ای سالهای 1359 و 1360 برای ایجاد ترس و وحشت عمومی در جامعه

کشتار هزاران زندانی سیاسی در دهه شصت و بویژه کشتار جمعی زندانیان سیاسی در تابستان 67

بی اعتنائی به هر گونه روند قانونی و حقوقی و عرفی در اجرای احکام بیدادگاههای این دوران

سرکوب اقوام و ملل ساکن ایران در ترکمن صحرا کردستان بلوچستان خوزستان و اذربایجان

ایجاد جو نظامی و سرکوب در سراسر ایران با اتکا به نهادهای سرکوب سپاه ارتش کمیته های انقلاب و بسیج همراه با دستجات و وحوش سازمانیافته لباس شخصی

ترور ده ها مخالف سیاسی و تبعیدی در خارج از مرزهای کشور

بحران سازی و ایجاد تورم گرانی و فقر اعتیاد ناامنی برای شهروندان

تداوم جنگ خانمان برانداز 8 ساله با عراق و صدمات اقتصادی و جانی وسیع و جبران ناپذیر برای کشور و مردم ایران

ایجاد جو خفقان و سانسور بر جراید و حق آزادی بیان

اقدام و تلاش برای دستیابی به سلاح هسته ای در شرایطی که گفتمان تجزیه این سلاح ها و دستیابی به صلح جهانی معضل و مشغله جوامع انسانی است .

و.....

این همه مهر ننگی هستند بر دامن ناپاک این نظام استبدادی و هرگونه تلاش برای شستن و یا کمرنگ تر کردن آلودگی های آن کوششی برای حفظ نظام و تداوم این جنایات است.

حسین را نیز همانند فرزاد و هزاران ستاره دیگر در یادهای زنده نگاه داریم

بهروز سورن

15.1.2011

